

גיד הנשה פרק שביעי חולין

צד.

עין משפט
נר מצוה

ב א מיי פ"ח מנהלות
מנהלות אסורות הל'
ד עי מיי טו"ש ע"ד
סמן קט סעף יא:
ב א מיי פ"ב
מל דעות הל'
ו"פ"ח מהל' מבריה הל' א
א סמן לאון קט טו"ש
ח מיי אסור רכז סעף א
ב א ה טו"ש ע"ד ס"ז:
ב א מיי פ"ב מנהל
דעות הל' א טו"ש
ח סעף ח:
ב א מיי פ"ח מנהל
בריות הל' א טו"ש
א"ח ס' קט סעף יט:
ב א מיי פ"ח מנהל
מנהלות אסורות הל'
ד ע"ש סמן לאון קט
קמא טו"ש ע"ד סמן
סוד ש"ע י"ד

דבינו גרשום (המשך)

[illegible][illegible]

נשנשחה שאין סגור של
מחה טוב כשל שחשטה:
מפני הסכנה. שמא נשכה
בפני וישב הארס בבר
(אדם). ושמן כף על
פיה כלומר יין ומיעוט
שמן על היין: והניח
בביתם כשלש ביצים.
כלומר פת כשלש ביצים.
שהוא עוק כו' כלומר
שהוא חסם: תחובה צריך
ליטול היסטאדן על הגשה.
כלומר כיון הדיחק תחת
סכר בר שואקל מבור שגיד
הנשה מנאקל המנו ולא
יטלנו: אחד מפני האסון.

סמך

היתובא דעווד בוכבים מידע ידיע. פירט צקוטרס לחימוך
דעווד כוכבים ציך איז עשו כאל ישראל שאז פורע
כדך שהגד מונח ועל דא סמך רבי שאלה יך על יד עובד כוכבים
לחצירו ולא עשה צו חותם דכשרה היא אס חסוכה דרך ישראל
חמכה אחר חטטים גיד עכ"ל וימיו

דאס כן לוקמיה אף כשאין מכריזין
והטובה לא לישדר ליה דלמא אחי
לידצויו לישראל לכיון דחיתוך דישראל
מידע ידיע לא יחוש ישראל הבא לקנותה
שמה טרפה היא דאס כן למא פסחה
והטבה כדקש שניטל כדי לניול הגיד
וכי מימא דחייס ישראל שמה אחר כן
נודע לו שהיא טרפה דא"כ מטעם זה
נאסור בשולח ירך לחצירו ע"י עובד
כוכבים שמה מזדמנה לעובד כוכבים
ירך אחרת שלח נודע לישראל שהיתה
טרפה עד אחר שניטל גידה והחליפה
בזאת וי"ל דכולי האי לא חיישינן דלפ
שכיח שמדקן כן ליד עובד כוכבים אכל
היכא דישראל שלח לעובד כוכבים חייס
ישראל במקום שאין מכריזין אע"פ
שניטל גידה דלמא דלכך^י שחלה לעובד
כוכבים לפי שנודע לו אחר ניקור
דטרפה היא: **מדרבנן** הואי ויהבה
ניהיה ביה בשר וחושהו. וא"ת לעולם
אימא לך דמותר לגנוב דעמו של עובד
כוכבים ואיקפד משום דלמא לו לעובד
כוכבים שחטה היא ואיכא למיגזר שמה
יתגנה לו בפני ישראל ויקנה ממנו וי"ל
דמ"מ איכא למידק מנייה דאסור לגנוב
דעמו דאי שרי ליכא למיחש שמה יקנה
ממנו ישראל דיוחס לגנובו דעמו של
עובד כוכבים אומר כן:

ובדור מותר איני והא
 וידה פתח לו חביות המכורות לחנוני אודועי אודועיה
 ולא רחביב ליה לרב יהודה דבלאו הכי נמי פתוחי
 אדם לבית האבל ובדור לגין המתקשקש ולא ימלאנו
 י"ש שם חבר עיר מותר ת"ר ולא ימכור אדם לחבירו
 של חיה שחוטה מפני ב' דברים א' מפני שמתעוהו וא'
 י אדם לחבירו חבית של יין ושמן צף על פיה ומעשה
 בית של יין ושמן צף על פיה והלך וזימן עליה אורחין
 יין וחנק את עצמו ^{ס"א} ואין האורחין רשאין ליתן ממה
 של בעה"ב אא"כ נטלו רשות מבעה"ב ומעשה באחד
 וזורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא ^(ב) כשלש ביצים
 של אחד מהן חלקו ונתנו לו וכן שני וכן שלשי בא
 ששעוק א' בפיו ושתיים בדור כבטו בפרקע ומת כיון
 ונפלה ומתה אף הוא עלה לגג ונפל ומת א"ר אליעזר
 וגו' ג' נפשות מישראל ^{ס"א} מאי קמ"ל דכולהו ר"א בן יעקב
 לחבירו שלימה אינו צריך שיטול הימנה גיד הנשה
 נה גיד הנשה ^{ס"ב} ובעובד כוכבים בין חתוכה ובין שלימה
 נשנה ומפני ב' דברים אמרו אין מוכרין נבילות וטרפות
 מפני שמתעוהו ואחד שמא יחזור וימכרנה לישראל
 עובד כוכבים קח לי בדינר זה בשר מפני ב' דברים

אחד

חנם כקצור זה הפסק גדול נפסק ע"י שהי תשאר חצית זו חסרה כרתיה לחנוני ואיני נפסק: לא יבא לו פך ריקן ויארמ לו סוך שמן. כבודו. של אורח להודיע לזכריו שחביב הוא עליו מותר: המסתקשש. יצר עיר. חבורת עיר שיש שם רבים זה מתכוין להחשיב את האכל הצריות: סנדל. של עור בהמה שמתה חיה^ט מאליה אין עורה מחמת נשיכת נחש מתה והארס נבלע בצור: ושמן קף על פיה. ס: וחקק את עצמו. שלא היה לו מה להאכילם ביום מהם: שעווק. ל האוכלו נטלו: וצבוע כוכבים בין עלימה כו'. לקמיה [ע"פ] מפרש דמו ליכא גימיה דעת. ובמקום אחר מוכרזין לליכא למיחש לשמא ס שהכריזו הכי מתוקמא לקחו ושן:

עם גידה לדיכא למיחש שמח ימכרנה לישראל
 דהא לא זבני מיניה דחיישי לטרפה: אלא במקום שמכריזין.
 שם באתו מקום מן העוצד כוכבים כיון שלא
 להטבחים ישראלים הם ולטרפה ליכא למיחש

דָּהָא לֹא הִכְרִיז הוּם: שְׁלִימָה נָמִי לֹא
לְיִשְׂרָאֵל לִיָּהּ. עַד שֶׁטּוֹל גִּידָה דֹּאֲעִיפִי
שֶׁמִּמּוֹקוֹמָה יִכְרַח אִיכָּה לְמִישָׁח דְּלִמָּא חֲמִין
לֵאלֹהֵי עוֹבֵד כּוֹכְבִּים וּמוֹצִין וְסָבּוֹר זֶה
שֶׁנֶּטְל גִּידָה: חִסּוּכָא דְּעוֹבֵד כּוֹכְבִּים.
צִינִין אִינוּ עָשִׂי כֵּסֵל יִשְׂרָאֵל שְׁוֹא
פּוֹרְעָה בְּדוֹן שֶׁהָגִיד מוֹנֵה. וְעַל דָּא
סָמִיךְ רַבִּי שְׁוֹלָה יֶדְךָ לְחִצְרֵי עַל יַד
דְּכִסְרָה הָיָא אִם הָיָא חֲמוּכָה כְּדָרְךָ
שֶׁיִּשְׂרָאֵל חֲמוּכָה אַחֵר חֲטִיטָה הָגִיד אֲבָל
בְּצִאָרָה אַחֵר שְׁחִיתָא עוֹבֵד כּוֹכְבִּים
וְחִיתָא יִשְׂרָאֵל שׁוֹן כּוֹ אֲסוֹר עַד שִׁיחָא
לְיִשְׂרָאֵל: וְלִיְצִיטָא אִימָא בְּחִסּוֹם שְׁלִימָה
דְּעוֹבֵד כּוֹכְבִּים וְעוֹבֵד כּוֹכְבִּים

בפירוש איתמר אלא
הוה קא עבר במברא
למבוריה פייסיה ואיי
אבי יתרנגולת טרפ
במר דשחוטא רבא
לאשקויי ואשקיה חמ
מאי למ"ד טרפה הוה
איסורא למ"ד אנפקא
חייא מושמע תניא הוי
יסרהב אדם לחבירו
ניסיוני הויז ולא ורר

שאינו מקבל ולא יפר
לחנוני אא"כ הודיעו
מפך ריקן ואם בשביל
עולא איקלע לבי רב
ואיבעית אימא שאני
מפתח ליה ת"ר ולא
מיס מפני שמתעוהו ו
סנדל של מתה בכלל
מפני הסכנה ^זולא ישי
באחד ששיגר לחבירו
ונכנסו מצאה שהיא
עולא ויהיה להם

שומן ג' אורחין בשני
בא בנו של בעה"ב
אביו של תינוק מצא
שראתה אמו עלתה ל
בן יעקב על דבר זה נו
היא ת"ר "השולח יר
חתוכה צריך ליטול ה
א"צ ליטול הימנה גיד
לעובר כוכבים אחד
אחר ולא יאמר אדם

היה אצלו לא יפתחנה לאורח הבא לו מפני שגובש נצו להחזיק לו טעו וזוהמקלל יינה זה ימסרנה מיד לחנוני שימכרנה לו: **אח"כ הודיעו.** מפני שידע צו שאינו סך וגובש דעתו כסבור שיש צו שמן: **ואם נשכר** המסר. לפי שזה סבור שהוא מלא: **שמעטו.** גובש דעתו: **ואם יש שם** צעצועינין שיאמרו כמה חשוב זה שזה מכבדו כ"כ: **מוסר.** גדלו כל החזק כשל צריאה שחוטת: **חיה שחוטת.** צריאה שחוטת: **הסכנה.** ש כסכסבור שהכל שמן ומומן עליו אורחים וצטוט שיש לו שמן הרבה שלל סקורג כמו יעקוקו (רשעי ה): **שלימים אין לרדף לטול.** מפני שמיכר שלא לה: **אין מוכרין ערפה לעובד כוכבים.** בתקם אח"כ הודיעו שיהא טמא ימכרנה לישראל או צמקום שמכרין

מסורת הש"ס

(א) צברתו ט. ושם נמנן]
(ב) צברתו צ. ושם נמנן]
(ג) נמנן ד"ס פ"ח מוספתא
[תוס']
צ"ב שם נמנן ד"ס פ"ח]
(ה) שם פ"ט, ו] דוגמתו
לקמן קד: וע"ש ופכס"י
וצבריתו כג. וזהו
ע"י: וע"ש צבר קב. וזהו
מני צבי יוסף וכו' כולה
ר"י ר"ח, ו] מוספתא פ"ו
[ג"ל אחר
ה"א ע"ש], ח) [ג"ל אחר
ד"ה מברא] שם "עצ"ר מ",
צ"ב: נב"א: לבך,

הגהות הב"ח

(א) גמ' לפניהם חלל
(כשלב) תז"מ וי"ב ס"א
שליש: (ב) רש"י ד"ה במר
וכו' דלשון תמורה הוא
האי טריפה כל"ל ואות ד'
נמשך:

מוסף רש"י

וכי מכללל מאי. וכי
אמר ליה מכללל מאי
גרעותא איכא דאמר לאו
צפירוש איתמר (ברכות
יב.).

דבינו גרשום

ויכור גיד הנשה ביוֹר
 לישרלה ליה ברקמון פאר
 געביר'ס להכרזו אין קוֹנֵן
 ובישר על הכל מעובר
 כוכביס, אלא במקום
 שסחריקין צומו במקום
 שרגילין להכרזו שיש
 טרפה לישראל: שלימה
 ניש לא לישרד דילמא
 מחתך ליה חי ברקמון
 שרגילין להכרזו ביום
 שמיזרזו קונה ישראל
 בשבט אמי ושטא מחתך
 לה ואין מקומו ניכר
 ומוכרז אותה לישראל:
 ראבע'ס אימא בשלימן
 שסחריקין ואין פרכת שלימן
 לא לישרד דילמא מחתך
 לה ומוכרז ליה לישראל
 וחיזקתא דעובר כוכביס
 מידע דיעו: וארבעית אימא
 מקום שאין מכרזו אין
 פרכת חתוכה לישרד
 דילמא אחי למיבין מיזר
 גיורא שחא ויתנח'ל לו בפני
 אימא אחא כר: וארבעית
 אימא משום דקא גביי ליה
 לדעתיה ליהדרא למח אכרי
 שחא אדם קין לעובר
 כוכביס שלימה אין חתוכה
 אלא גדיד עץ בעלמא
 חתוכה (משתי'ן) משרד ליה
 שלימה (כ) גבול ליה
 לדעתיה דמקומו ניכר אבל
 לישרד חתוכה גיורא
 ליה לעובר דסבר שריה
 עצמו חתכה ונשל ממנו
 ונחשה והכל כשר:
 ותרגולתא טרפה ידב ליה
 כלומר בשכח המעבר
 ואיל' לאחר שדחתה
 כשרה הוּת: אנפקא א"ל
 לאשקשיה לומר אין חי
 א"ל שמואל לשמיעה
 לאשקשיה ואשקשיה אין
 אמור: וא"ר אנפקא והו
 אמר: מפניכא: אמר מכללא
 מאי לומר אפרור הוא
 דשרמואל לאו אפרור הוא
 דאימנרמא אסור לגבוי דעת